

Betekenis Kleuren

Turquoise: de tekst van de les

Geel: de teksten uit de cursus die extra aanvulling geven
Geen kleur: toelichting van Jan en Gertrude

Les 14 God heeft geen betekenisloze wereld geschapen.

Het idee van vandaag is uiteraard de reden waarom een betekenisloze wereld onmogelijk is. 2Wat God niet geschapen heeft, bestaat niet. 3En alles wat wel bestaat, bestaat zoals Hij het heeft geschapen. 4De wereld die jij ziet heeft niets met de werkelijkheid te maken. 5Ze is je eigen makelij, en bestaat niet.

Een praktijkvoorbeeld van ware vergeving (*dat wat ik lijkt te zien is in werkelijkheid nooit gebeurd*) kwam ik tegen in Gary Renard's eerste boek: *De verdwijning van het universum*. Met de term *ware vergeving* was dat in 2007 voor Jan de ingang om een Cursus in Wonderen te mogen gaan bestuderen. Ware vergeving waarvan ik tot die tijd nog nooit had gehoord bleek precies overeen te komen met wat ik altijd omschreef als *ont-oorlogen*. Aan de hand van *De stoelendans* en het *Odysseus* boek probeerde ik dit concept, veelal tevergeefs, met anderen te delen.

Met de komst van de Cursus voelde ik mij erg gesteund want nu was ik niet meer de enige met het idee over ont-oorlogen ofwel ware vergeving. Jaren eerder was Wolter de genade ofwel in cursustermen de *Heilige Geest* die mij op mijn ogenschijnlijke pad begeleidde.

In zijn aanwezigheid mocht ik ervaren dat we geen lichamen zijn en dat we in werkelijkheid allemaal één beeld-loze werkelijkheid delen (de Kennendheid van gedachten) waarin geen afgescheidenheid kan bestaan, zelfs al lijkt het zo.

Wolter gaf me ook de bevestiging dat het innerlijke 'zoemende' geluidje, ofwel de 'tl balk' die ik als druk ADHD kind sinds mijn vroege jeugd als rustpunt in mezelf had, een schat was die gekoesterd mocht worden. Nu noem ik dat het innerlijke, stille vredeslied van de *stem van God* ofwel *suizen*. Het in de aandacht mogen houden hiervan hielp mij om de verschuiving te kunnen maken van een zogenaamd onbesuisd mannetje naar het onveranderlijke, louter *kennen-zijn*. De heerlijkheid die dit, al oefenend, met zich meebracht leerde me om elk moment opnieuw uit het gekakel van de ego-stemmetjes te blijven en deze niet meer te hoeven geloven.

Voor Jan is deze les met *God heeft geen betekenisloze wereld geschapen* dan ook een speciale les omdat deze ene zin de kracht in zich heeft al je onware denken, ofwel het afscheidingsdenken, in een keer op te blazen. Met andere woorden zegt het niets anders dan: *eerste oorzaak is alomvattend, dualiteit kan niet bestaan, niets werkelijks kan bedreigd worden, niets onwerkelijks bestaat*. Als je de betekenis van deze zin z'n werk laat doen en helemaal *ervarend-doorvoelend* tot je door laat dringen, voorbij het intellectuele begrijpen, is de *Vrede van God* een feit. Dit is de werkelijke betekenis van het aanvaarden van de Verzoening.

T6.IV.7. In het Koninkrijk bestaat volmaakte zekerheid over waar jij bent en wat jij bent. 2Er heerst geen twijfel, want de eerste vraag (waarom) werd nooit gesteld. 3Omdat ze (de eerste waarom vraag) voor eens en voor al werd beantwoord, heeft ze (de eerste vraag als verleden verhaal) nooit bestaan. 4Alleen het 'Zijn' leeft in het Koninkrijk, waar alles vraagloos leeft in God. 5De (verleden) tijd die in de droom werd besteed aan het stellen van (waarom) vragen, heeft plaatsgemaakt voor het scheppen en zijn eeuwigheid (als Zijn met Zijn te delen). 6Jij bent (als louter Zijn) even zeker als God omdat jij even waar bent als Hij, maar wat (als Zijn) eens zeker was in je denkgeest is nu alleen nog het vermogen tot zekerheid. (mogelijkheid tot hervinden van Zijn is zeker)

Wanneer je het wonder van de Verzoening aanvaard en leert *breed*, vraag-en-label-loos en dus zonder verleden te kijken zie je de wereld niet vanuit je lichaams-ogen maar vanuit je Denkgeest (vanuit ons onpersoonlijke GewaarZijn). Zolang er geen label geplakt wordt moet de betekenis van de wereld wel neutraal zijn en dus onschuldig. Want dan zie je slechts de weerspiegeling van je wezenlijke onveranderlijke 'Kennen Zijn' dat we *delen* met de Denkgeest van God. Dit is wat er binnen de advaita vedanta bedoeld wordt met het *on-middel-lijke zien*; zonder middel ofwel zonder tussenkomst van welke gedachte dan ook die dit smetteloze *Zijn* kan verstoren.

Je kan leren om, steeds wanneer je de wereld als pijnlijk ervaart, je aandacht te verleggen en weer terug te keren naar de *moeiteloze staat*, de *onafgebroken stille achtergrond* van je gedachten. Zo breng je het *moeiteloze* weer op de **vo**grond waardoor al die pijnlijke droombeelden a.h.w. naar achteren wijken. Zo sta je elke keer Genezing toe, dit is wat de Cursus bedoeld met *Wondergerichtheid*. In je eigen ervaring zal je zo leren zien dat **niet** God maar *jij* als dromende denkgeest deze betekenisloze wereld gemaakt heeft. Tenslotte ben *jijzelf*, niet God, degene die de betekenisloze gedachten gelooft die alle schuld, angst en woede tot gevolg hebben.

Les 70 Mijn verlossing komt van mij.

1. Elke verleiding is niets anders dan een of andere vorm van de primaire verleiding het idee van vandaag niet te geloven. 2Verlossing schijnt overal vandaag te komen, behalve van jou. 3Hetzelfde geldt voor de oorsprong van schuld. 4Jij ziet niet dat zowel schuld als verlossing zich in je eigen denkgeest bevinden en nergens anders. 5Wanneer jij inziet dat alle schuld alleen maar een uitvinding is van je denkgeest, zie je ook in dat schuld en verlossing zich op dezelfde plaats moeten bevinden. 6Door dit te begrijpen word je verlost. 2. De ogenschijnlijke prijs voor het accepteren van het idee van vandaag is deze: het betekent dat niets buiten jou je kan verlossen, niets buiten jou je vrede kan geven. 2Maar het betekent ook:

niets buiten jou kan je kwetsen, je vrede verstoren, of jou op enige manier van streek maken. 3Het idee van vandaag stelt jou aan het hoofd van het universum, een plaats waar jij thuishoort op grond van wat jij bent. 4Dit is geen taak die je maar ten dele kunt aanvaarden. 5En je zult nu zeker wel beginnen in te zien dat het aanvaarden daarvan verlossing betekent.

Het volgende beeld kan dit misschien verduidelijken: eerst dacht je een maan te zijn die met miljarden andere manen ieder afzonderlijk hun eigen licht laten schijnen. Vervolgens mag je plots inzien dat *jij* niet de maan maar *de zon bent* die al die manen belicht ofwel laat verschijnen in jouw licht. De zon, dát wat jij bent, ofwel het licht van jouw onpersoonlijke Gewaarzijn, geeft licht aan de maan die nooit een eigen licht heeft kunnen bezitten. De maan, afhankelijk van jouw Zon-zijn kan dus niet werkelijk bestaan.

Kan je zo zien dat wanneer er (noch in de waak-, noch in de droomtoestand) geen maan is *wijzelf* niet weg, dood of iets dergelijks zijn, maar gewoon *er-zijn* als het vormloze allesomvattend licht?

Binnen ons *eigenste eigen*, de plek waar we simpelweg *Nu-Zijn*, in de ruimte tussen twee gedachten (de ruimte tussen twee manen) zijn wij het stralende Licht Zelf waarin alles kan verschijnen dankzij ons *licht*, het Kennen-Zijn. In dit licht lossen alle *mijn-en dijn*, alle ideeën van *ik-en-anderen* op. Wat overblijft is het louter herkennen dat alles qua licht één en toch 'voudig' is. Dat is waar onze *lekkerheid/heerlijkheid* zich bevindt, het is onze *ingrond*, de pure *Vreugde van Zijn* die we delen met God en Al Wat Is.

Er is één leven, en dat deel ik met God. 1. Er zijn geen verschillende soorten leven, want leven is als de waarheid. 2Het heeft geen gradaties. 3Het is de ene toestand waarin alles wat God geschapen heeft deelt. 4Net als al Zijn Gedachten, kent het geen tegendeel. 5Er is geen dood.

T7.IX.2. De geest weet dat het bewustzijn van al zijn broeders in het zijne besloten ligt, zoals dat besloten ligt in God. 2De macht van het gehele Zoonschap en van zijn Schepper is dus de volheid van de geest zelf, die zijn scheppingen even heel maakt en even volmaakt. 3Het ***ego kan niet zegevieren over een totaliteit waarin God besloten ligt, en elke totaliteit moet God wel insluiten.*** 4Aan al wat Hij geschapen heeft is al Zijn macht gegeven, omdat het deel van Hem is en Zijn Wezen met Hem deelt. 3Scheppen is het tegendeel van verliezen, zoals zegenen het tegendeel van offeren is. ***6Wat-is moet worden uitgebreid. 7Op die manier behoudt het de kennis van zichzelf. 8De geest hunkert ernaar zijn wezen te delen*** zoals zijn Schepper dat deed. 9Door dit delen geschapen, is het zijn wil te scheppen. 10Hij wenst God niet in te dammen, maar wil Zijn Wezen uitbreiden.

T7.IX 3. Gods Wezen uitbreiden is de enige functie van de geest. 2Zijn volheid kan net zomin worden ingedamd als de volheid van zijn Schepper. 3Volheid is uitbreiding. 4Het hele denksysteem van het ego staat uitbreiding in de weg, en belemmert zo jouw enige functie. 5Daardoor vormt het een belemmering voor je vreugde, zodat jij jezelf als onvervuld ziet. ***6Als je niet scheidt ben je onvervuld, maar God kent geen onvervuldheid en daarom kun jij niet anders dan scheppen. 7Jij kent wellicht je eigen scheppingen niet, maar dit kan de werkelijkheid ervan evenmin beïnvloeden als het feit dat jij je niet van je geest bewust bent zijn wezen beïnvloeden kan.*** 4

Onderzoekend zal het langzamerhand duidelijk worden dat jijzelf de *invuller/de interpreter/de beoordeelaar/projector* bent van wat je 'ziet'. Dan zal het gemakkelijker worden het idee te aanvaarden dat *jij* zélf het blanco, vormloze, ongedefinieerde *GewaarZijn* bent en dat jij, het *licht-Zijnde* niet in de droom kan vastzitten maar dat de droom afhankelijk is van jou als de *belichter*. Zo wordt je dan de *verlosser* van alles en iedereen wetende dat iedereen al veilig thuis moet zijn in het Louter Zijn wat we God noemen. Dan kan je tot geen andere conclusie komen dan dat Verlossing echt van jou-Zelf komt doordat jijzelf alles alle betekenis hebt gegeven die het voor jou heeft (les 2).

Les 167. 12. We delen één leven met elkaar, omdat we één Bron hebben, een Bron van waaruit volmaaktheid tot ons komt en altijd in elke heilige denkkeest verblijft die Hij volmaakt geschapen heeft. 2Zoals we waren, zo zijn wij nu en zullen we voor eeuwig zijn.

Door alle fantasieverhalen heen staat Liefde als een rots in de branding onverstoord door alle klaagzangen en 'waarom hoezo' vragen van de *sirenes*. Liefde kan ons nooit verlaten hebben want het is ons diepste Wezen. Jij bent de keuzemaker naar welke stem je wil luisteren; die van de sirenes of de Stem van God die je steeds weer bij die volmaakte vredige staat terugbrengt. De sirenes leven van jouw aandacht voor hun klaagzang, maar net als Odysseus zal je toe moeten staan jezelf te laten vastbinden aan de mast van Liefde en Waarheid zodat je 'op koers blijft'.

Om je niet mee te laten voeren door deze sirenes is het essentieel dat je die innerlijke ***ego-klaagzang*** leert herkennen in alle toonaarden. Want het ego is er zeer bedreven in zich goed te verkopen; als een parasiet leeft het van jouw gevoel van gebrek. Jij hebt het uit jouw-zelf en met de kracht van jouw-Zelf als Zoon van God gemaakt. Daarmee hebben we deze hele fantasiewereld tevoorschijn getoverd, niet onderschatten dus!

Het ego is wel *als de dood* dat jij zijn motieven doorkrijgt maar het herkent jouwe Ware Wezen als Liefde niet omdat het daar wezensvreemd aan is. Het is er niet mee te verenigen zoals water en vuur zich niet op dezelfde plek kunnen bevinden; het ene doet het andere oplossen. Dat is de uitgang die altijd in elke situatie tot je beschikking is en met de aanvaarding van les 14 '*God heeft geen betekenisloze wereld geschapen*' bekrachtig je dit feit.

LES 236. Ik regeer mijn denkkeest, die alleen ik regeren moet.

1. Ik heb een koninkrijk te regeren. 2Bij tijd en wijle lijkt het allerminst dat ik daarvan de koning ben. 3Het lijkt over mij te triomferen en me voor te schrijven wat ik moet denken, wat ik moet voelen en doen. 4En toch is het mij geschonken om elk doel te dienen dat ik er maar in zie. 5Mijn denkkeest kan alleen maar dienen. 6Vandaag geef ik zijn dienstbaarheid aan de Heilige Geest om die naar Zijn goeddunken te benutten. 7Zo bestuur ik mijn denkkeest, die alleen ik regeren kan. 8En zo maak ik hem vrij om de Wil van God te doen.

Hoewel de Verzoening ons laat weten dat alleen de Waarheid Waar is en *niets anders* dromen we meestal nog heftig door dat we vastzitten in een lichaam met alle problemen van dien. Ook al is in werkelijkheid iedereen al thuis en het *licht zelf*, de verslaving aan het ego-denken en de zoektocht naar 'nepgeluk' is hardnekkig. De bereidheid om aan elke situatie voorbij te zien is voor het privé-fantasie-denken vaak een onmogelijke drempel. Maar geef niet op, aan het einde van de horizon gloort hoop en die horizon is dichterbij dan je denkt. Net als de *koopman van Venetië* (Shakespeares) die na drie jaar mokkend klaaglied luisteren de schat 'onder zich' vindt blijkt ook jij op je eigen schat te zitten.

LES 72.8. *We zullen vandaag proberen deze zinloze aanvallen op de verlossing te staken. 2We zullen in plaats daarvan proberen haar (al zon zijn) te verwelkomen. 3Jouw op-z'n-kop-waarneming (je denkt maan te zijn en zoekt naar licht van de zon buiten je) is voor je innerlijke vrede rampzalig geweest. 4Jij hebt jezelf (als zon) in een lichaam, en de waarheid buiten je gezien, afgesloten voor je bewustzijn door de beperkingen van het lichaam. 5Nu gaan we proberen dit anders te zien.*

Geleidelijk aan zul je in iedere situatie de betekenisloosheid en de onwerkelijkheid van het klaaglied leren zien. Je zal gaan merken dat de weerstand alleen gebaseerd is op de angst *nepgeluk en schijnveiligheid* te zullen verliezen. Maar **je hoeft helemaal niets op te geven!** Terwijl je tegelijkertijd de kinderen gewoon naar school brengt, de ramen zeemt, een moorkop eet, een wijntje drinkt en je boodschappen doet zul je gaandeweg ontdekken dat de dagelijkse bezigheden absoluut geen hindernis zijn bij het verblijven in jouw innerlijke schatkamer gevuld met *Heerlijkheid*.

Les 49 Gods Stem spreekt tot mij, heel de dag.

1. *Het is heel goed mogelijk de hele dag te luisteren naar Gods Stem zonder je gewone bezigheden op enigerlei wijze te onderbreken. 2Dat deel van je denkkeest waarin de waarheid woont, staat in voortdurende communicatie met God, of jij je hiervan nu bewust bent of niet. 3Het andere deel van je denkkeest functioneert in de wereld en gehoorzaamt de wetten van de wereld. 4Het is dit deel dat constant afgeleid, ontregeld en uiterst onzeker is.*

2. *De oefeningen van vandaag moeten van begin tot eind met gesloten ogen worden gedaan. 2De periode van gedachten onderzoek dient kort te zijn, hoogstens een minuut. 3Houd niet meer dan drie oefenperioden met het idee van vandaag, **tenzij je je er prettig bij voelt.** 4Als dat zo is, komt dat omdat je werkelijk begrijpt waar ze toe dienen.*

Wanneer je kan aanvaarden dat wat je met gesloten ogen ervaart, niet in je hoofd maar in de denkkeest zit dan moet dat met open ogen eveneens het geval zijn. Dan kan je geen lichaam zijn want zoals we zojuist geconstateerd hebben, moet jij het licht zijn waarin zowel het lichaam als de wereld verschijnen. Met het kijken naar de 'wereld' vanuit twee gaten van het lichaam kan je niets zien ook al lijkt dat wel zo. Want hoe kan het dan dat je achter je gesloten oogleden toch beelden ziet opdoemen die het bestaan van een wereld lijken te suggereren? En waarmee zie je de wereld tijdens de slaapdroom? Dat kan niets anders zijn dan *jijzelf als Gewaarzijn*, als het *licht* van de wereld.

De hele gekende/objectieve wereld is afhankelijk van jouw licht waarin alle objecten, zolang jij ze niet van een label voorziet, betekenisloos verschijnen. Zonder de door oordelen gekleurde bril zie je niets anders dan pure schuldeloosheid, de weerkaatsing van jouw lieflijke innerlijke licht.

Les 129 7. *3Voorbij deze wereld is een wereld die ik verlang. 4Ik kies ervoor die wereld te zien in plaats van deze, want hier is niets wat ik werkelijk verlang. 5Sluit dan je ogen voor de wereld die jij ziet, en sla in de stille duisternis gade hoe de lichten die niet van deze wereld zijn een voor een oplichten, totdat waar het een begint en het ander eindigt alle betekenis verliest, wanneer ze zich tot één geheel versmelten. 8. Vandaag buigen de lichten van de Hemel zich naar jou en schijnen op je oogleden terwijl jij voorbij de wereld van duisternis rust. 2Hier is licht dat jouw ogen niet kunnen aanschouwen. 3En toch kan je denkkeest het duidelijk zien en ook begrijpen. 4Een dag vol zegen wordt jou vandaag geschonken, en wij zeggen dank. 5Deze dag beseffen we dat het alleen verlies was wat je vreesde te verliezen.*

Met gesloten ogen is het eenvoudiger te zien dat we één *voorstellings-loze Denkkeest* zijn waarin geen afgescheidenheid bestaat. Je kan dan misschien makkelijker verzinken in je *eigenste eigen* doordat je minder afgeleid wordt door beelden van 'buiten'. De stroom van gedachten en gevoelens die er nog zijn kunnen wel beweren gewoon in je hoofd te 'zitten' en een reactie te zijn op een wereld buiten jou maar dat kan niet bewezen worden. Maar wat van zowel de beelden als de gedachten en gevoelens met zekerheid gezegd kan worden is: *jij bent de kenner* ervan dus *moet jij* wel de oorzaak zijn want iets buiten jou is niet te bewijzen. Zoals ik altijd zeg: *je kan je vinger/je gewaarzijn niet uit!*

Daarmee ontkracht je alle fantasieverhalen, ze zijn gebaseerd op aannames, dus zijn ze vals. Zelfs al geloof je misschien nog niet helemaal dat we echt allemaal vanuit één en dezelfde DG kijken, nu we nogmaals onderzoekend tot deze conclusie gekomen zijn is het misschien makkelijker het idee van vandaag te blijven herhalen;
God heeft geen betekenisloze wereld geschapen.

Dit simpele zinnetje kan alle ideeën van angst, schuld, ziekte, haat, pijn en dood weg doen smelten. *Blijf* hulpzinnen herhalen die dit besef bevestigen tot het voor jou tot zekerheid wordt. Tot het onomstotelijk vastligt als de 'rots van liefde in de branding van jouw denken'; **God heeft geen betekenisloze wereld geschapen.** *Alleen wat hij geschapen heeft is werkelijk dus moet ik dat ook zijn. Help me om niet langer fantasieën over mezelf te geloven.*

Daarmee breng je jezelf terug in het vredige Nu-Zijn waarin elk oorlogsverhaal getransformeerd wordt. In de tijd dat ik nog niet van ware vergeving en de Cursus had gehoord noemde ik dat ont-oorlogen omdat elke oorlog zich *in jezelf* afspeelt. Jij wordt daarmee de bewaker van de vredesvlam in elke situatie, wát 'poppen' buiten je ook lijken te doen of laten. Beoordeel of het werkt niet naar de uiterlijke beelden maar slechts naar de innerlijke vrede die je ervaart. Dáár gaat het om! .

LES 132. 3. Het heden is nu de enige tijd die overblijft. 2Hier in het heden wordt de wereld bevrijd. 3Want zodra jij toelaat dat het verleden opgeheven wordt en je de toekomst van je oeroude angsten bevrijdt, vind je ontsnapping en schenk je die aan de wereld. 4Jij hebt de wereld tot slaaf gemaakt met al je angsten, je twijfels en misère, je pijn en tranen; en al je ellende drukt op haar en maakt de wereld tot gevangene van je overtuigingen. 5Ze wordt overal getroffen door de dood omdat jij in je denkgeest de bittere gedachten aan de dood vasthoudt.

Aannemend dat je vanuit lichaamsogen kijkt geloof je een *onware* gedachte, een gedachte die op *niets werkelijks gestoeld* is. Deze gedachte geef je de macht het *onmiddellijk NU* ervaren van jouw lieflijke Zon-Zijn te blokkeren. Net als *het lelijke jonge eendje* van Andersen geloof je een onwaar beeld van jezelf, je ziet jezelf als een maan samen met andere manen en je Zon-Zijn heb je gedissocieerd. Zoals bij het *lelijke jonge eendje doet het er niet toe of je in een eendennest geboren bent (denkt te zijn) als je in een zwanenei gelegen hebt (als je in werkelijkheid de Zoon van God bent*. Met andere woorden; je kan van alles over je identiteit aannemen maar dat maakt de Waarheid niet minder waar. Maar het kan wel jouw *gewaarzijn* van vrede en liefde voor je verborgen houden.

T17.III.8. Het verleden wordt de rechtvaardiging om met het ego een aanhoudend onheilig bondgenootschap tegen het heden aan te gaan. 2Want het heden (zijn is louter kennen) is vergeving. 3Daarom worden de (maan denken te zijn) relaties die het onheilige bondgenootschap dicteert niet als nu gezien of gevoeld. 4Maar het referentiekader waarnaar het (maan zijn) heden wordt verwezen om betekenis te krijgen, is een illusie van het verleden, waarin die (maan) elementen die aan de bedoeling van het onheilige bondgenootschap beantwoorden, worden vastgehouden, terwijl alle andere (heilige relaties) worden losgelaten. 5En wat aldus (louter zonlicht zijn) wordt losgelaten, is alle waarheid die het verleden ooit het heden bieden kan als getuige van zijn werkelijkheid. 6Wat wordt vastgehouden getuigt slechts van de realiteit van dromen. 9. De keuze om je met de waarheid of met illusie te verbinden is nog steeds aan jou. 2Maar bedenk wel dat de ene kiezen betekent de andere los te laten.

Of je het gelooft of niet, het is en blijft een feit dat je nu al vanuit Gods grenzeloze openheid 'kijkt'. Het kán eenvoudig niet anders want *er is niets anders*, wát jouw 'persoonlijke' mening ook is want *God is mijn Bron. Los van hem kan ik niet zien (les 43), God is het licht waarin ik zie(les 44)*. Alle betekenisloze gedachten hoeven niet weg want, onwerkelijk als ze zijn, zitten ze God niet in de weg. **Maar jou wél!**

Door jouw geloof erin verstoren ze je *gewaarzijn* van vreugde en vrede. Het zijn *verdelende* gedachten omdat ze uit het verlangen naar verschillen voortkomen dus kunnen ze niets anders dan begrenzen. Ze kunnen niet uitgebreid worden want verschillen uitbreiden betekent in meer stukjes hakken, meer verschillen. Verschillen **bestaan** uit contrasten en wanneer je begrenzing weghaalt vallen ze eenvoudig weg. Juist omdat onware gedachten naar hun aard *verdelen*, vertegenwoordigen ze een geloof in gebrek en bezorgen ze pijn. Dit is hun enige functie maar niet jouw enige functie! Alles wat *niet eeuwig waar* is kan niet gedeeld, niet **ver-algemeend** worden ook al lijkt het wat anders te beloven. Geloof het niet!! Onderzoek en zie!

T7.VII.4. Illusies zijn investeringen. 2Ze zullen voortduren zolang jij er waarde aan hecht. 3Waarden zijn relatief, maar ze zijn machtig omdat het mentale oordelen zijn. 4De enige manier om illusies te verdrijven is elke investering eruit terug te halen; ze zullen dan voor jou geen leven meer bezitten, omdat jij ze uit je denkgeest gebannen hebt. 5Zolang jij ze erin opneemt, geef je ze leven. 6Alleen is er daar niets om jouw gave in ontvangst te nemen.

Alle ego-beloftes om plezier en geluk te verkrijgen via, wat ik noem 'de negen gaten van het lichaam' blijken vals, een valkuil die, wanneer je er intrapt, altijd een rekening presenteert van schuld, angst en pijn. Omdat het ego nu eenmaal uit gebrek-denken bestaat (elke 'stelling' roept automatisch zijn *tegenstelling* op) geeft het niets voor niets, er moet geofferd worden. Nu jij dit goed door begint te krijgen zal het ego zich verweren door bijvoorbeeld te zeggen dat het nu wel erg saai wordt en dat al die verschillen die het leven biedt er juist 'sjeu' aan geven.

Maar nogmaals je hoeft helemaal niks op te geven, je raakt alleen maar kwijt waar je juist graag van af wil: jouw geloof in ellende en pijn- denken. Dus bedoel ik helemaal **niet** te zeggen dat het lichaam en de zintuigen *op zichzelf* slecht zijn, integendeel zoals alles binnen de droom **betekenen ze niets**. Wat niets betekent hoeft dus ook niet vermeden te worden anders geef je er alsnog werkelijkheidswaarde aan. En zoals we eerder al noemden is het belangrijk om *juist alles totaal te voelen* en niet te onderdrukken. Zolang je een lichaam 'hebt' kunnen de zintuigen überhaupt *niet vermeden* worden maar je kan ze wel voor een ander doel leren inzetten.

De zintuigen kunnen alleen maar **nu ervaren** worden dus zijn het zeer geschikte hulpmiddelen om je te ankeren in *NU-Zijn*. Ze brengen je altijd naar het **ervaren zelf** terug want je kan alleen maar **nu** proeven, ruiken, zien, horen en voelen. Zo is elk biertje, elke vrijpartij, elke bloem, elke sigaret en alle muziek enzovoort jouw opening naar *bevrijding nu*. Morgen zal ik proeven en gisteren heb ik geproefd geeft je **nu** helemaal niks en slaat dus nergens op. Het brengt je aandacht slechts naar een verleden of toekomst en laat jou, het bevrijdende **nu** overslaand, met lege handen achter. Verwelkom vanuit openheid dus **zonder verhaal** al je

lichamelijke zintuigen. Ze leiden je rechtstreeks naar jouw stille *eigenste eigen* dat niks te maken heeft met het borreltje of de vrijpartij zelf. Dit eigenste eigen blijkt de voorwaarde te zijn voor elke ervaring die uiteindelijk niks anders is dan het ervaren zélf; puur Gewaarzijn.

Zo kan je, geankerd in de stille achtergrond, de leuke dingen nog steeds 'doen' en de nare dingen zijn absoluut beter te dragen.

Want je zal innerlijk gelijkmoediger worden zowel onder de leuke als niet-leuke omstandigheden. Gelijkmoedigheid betekent niet saai maar vreugdevol en vredig. Het wereldse geluk of gelijk betekenen niks meer voor je. En de eenvoudige, gewone dagelijkse dingen van het leven krijgen een herwaardering omdat je geen speciaalheid meer nodig hebt. In simpele handelingen kan je dan veel verstilling vinden, ze blijken een zegen te zijn omdat je denken daar niet voor nodig is.

3. Het idee van vandaag is een nieuwe stap om te leren de gedachten die jij op de wereld geschreven hebt los te laten en daarvoor in de plaats het Woord van God te zien. 2De eerste stappen in deze omruiling, die werkelijk verlossing genoemd kan worden, kunnen behoorlijk lastig en zelfs behoorlijk pijnlijk zijn. 3Sommige zullen je regelrecht de angst in voeren. 4Maar je wordt daar niet achtergelaten. 5Je zult er verre aan voorbij gaan. 6Onze weg leidt naar volmaakte veiligheid en volmaakte vrede.

Zoals we onder paragraaf 2 al constateerden is het een feit dat het altijd al zo was dat je vanuit de alomvattende openheid kijkt die we God noemen, onafhankelijk van wat jouw 'persoonlijk' denken daarvan zegt. We zijn zo geïndoctrineerd door het ego-script dat we gewoonweg meestal niet in de gaten hebben dat we door een gekleurde bril kijken. We kijken letterlijk **niet** met de ogen van ons lichaam; de *ego-bril* is als een schermpje waarop de hele 'huwelijksbed-fantasie-film' zich afspeelt en die we als vanzelfsprekend voor *echt* aanzien.

P2.VI.3. het oor vertaalt; het hoort niet. Het oog geeft weer; het ziet niet. Het is hun taak om al wat wordt opgeroepen acceptabel te maken, hoe onacceptabel het ook mag zijn. Ze beantwoorden de beslissingen van de DG, door zijn verlangens weer te geven en die te vertalen in aanvaardbare en prettige vormen.

Het kan lijken alsof je vanuit openheid juist nog meer pijn, ellende en tegenstrijdigheden ziet dan voorheen. Schrik hier niet van maar zie het als een goed teken en als hulp. Dat je meer ziet betekent dat je minder dissocieert en opener, *natuurlijker* bent. In feite wordt je jezelf nu voor het eerst echt bewust van de totale waanzin van de ego-wereld en zie je hoe achterbaks, manipulatief en ellendig dit zogenaamde privé-denken in elkaar steekt. Omdat het kunstmatig is, is het nu eenmaal altijd uit op overleving door verschillen te bevestigen. Daarom blijkt de *schone schijn* van alle ego beloftes altijd uit te lopen op verlies en pijn. Binnen de duale droom komt alles altijd in tweetallen dus *ego-geluk kan niet anders dan daarna ongeluk geven*.

T2.III.4. Geestelijke visie kan feitelijk geen vergissingen zien en zoekt alleen Verzoening. 2Alle oplossingen die het fysieke oog nastreeft verdwijnen. 3Geestelijke visie kijkt naar binnen en constateert onmiddellijk dat het altaar ontwid is en moet worden hersteld en beschermd. 4Zich volkomen van de juiste verdediging bewust negeert ze alle andere en kijkt voorbij vergissingen naar de waarheid. 5Door de kracht van haar visie maakt ze de denkkeest aan zich dienstbaar. 6Dit herstelt de macht van de denkkeest en maakt het hem steeds onmogelijker om uitstel te dulden, in het besef dat het de pijn slechts nodeloos vermeerdert. 7Hierdoor wordt de denkkeest almaar gevoeliger voor wat hij vroeger gezien zou hebben als heel kleine steken van onbehagen.

Omdat je minder verdringt wordt je sensitiever voor elke irritatie, elk steekje. Wanneer je eenmaal geproefd hebt van deze innerlijke vredige heerlijkheid kan je *met minder* steeds moeilijker genoeg nemen. Omdat het ego nu eenmaal bij je 'op de lip zit' heeft deze haarfijn door dat jij minder van zijn adviezen gediend bent. Daarom kan het, met uitsterven bedreigd, flinke steken uitdelen. Laat je hierdoor niet gek maken, zonder het te willen helpt het ego je want het geeft al zijn troeven bloot!

Jij bent dus niet een poppetje dat sensitiever wordt maar Gewaarzijn-Kennendheid Zélf. Het besef dat je nooit de hoofdrolspeler/dader/slachtoffer in het hele toneelstuk bent geweest maar als Zoon van God de veroorzaker ervan kan zeker eerst behoorlijk veel angst en schuld oproepen. Dit besef kan je overdonderen maar zorgt er tegelijkertijd voor dat je alle verstopte schuld- en angstgevoelens boven tafel krijgt waardoor ze nu voorgoed genezen kunnen worden. Je kent nu de werkelijke oorzaak en hoeft niet langer tevergeefs een oplossing te zoeken waar pijn juist in standgehouden wordt.

Ook al lijkt jouw 'persoonlijke' ervaring alles behalve vredig te zijn, ook al kan je nog nauwelijks iets begrijpen van **dát** waarnaar we verwijzen, het is genoeg om bereid te zijn de Verzoening als een idee te omarmen. De bereidheid het idee te vertrouwen dat *alleen de Waarheid Waar is en niets anders* is de eerste stap naar erkennen dat *jij van jezelf niets weet*. Dat is de Verzoening aanvaarden en betekent overgave aan *niet-weten*. Deze erkenning waarvan **bereidheid** de sleutel is, vormt de basis waarop jouw ervaring kan gaan veranderen!

Het toegeven dat jij van jezelf niks weet kan behoorlijk angstig schijnen als je gelooft dat jij als persoon/pop de hele tijd aan het stuur van jouw leven hebt gezeten. Maar geef je eenmaal toe aan het *niet zelf iets weten* dan kan datgene wat wél weet; jouw niet-dromende Zelf ofwel de HG je komen helpen met hulp-gedachten die altijd naar de Waarheid wijzen. De Heilige Geest was altijd al helpend aanwezig maar jij stond er nog niet voor open deze Waarheidsstem in jezelf te horen.

T3.IV.7:10Gezonde waarneming leidt tot gezonde keuze. 11Ik kan niet voor jou kiezen, maar ik kan je helpen je eigen juiste keuze te maken. 12Velen zijn geroepen, maar weinigen uitverkoren' moet zijn: 'Allen zijn geroepen, maar weinigen verkiesen te luisteren.' 13Daarom kiezen ze niet juist. 14De 'uitverkorenen' zijn slechts degenen die sneller juist kiezen. 15Ieder die juist denkt kan dit nu doen, en zal rust vinden voor zijn ziel. 16God kent jou alleen in vrede, en dat is je werkelijkheid.

Laat dan je zintuigen je helpen het vredige **nu-zijn** weer terug te vinden. Gebruik je toegenomen sensitiviteit om je sneller gewaar te worden van jouw *breed aanstaan* waarin alle afzonderlijke zintuigen allemaal moeiteloos oplossen. Totdat je al voelend-horend-ruikend vanzelf ontdekt dat al die ego-steken en gewaarwordingen *voorbij aan het lichaam* verwijzen naar jouzelf als kennendheid en dat *jij samenvalt* met je sensitiviteit dat *puur gewaarzijn blijkt te zijn: JIJZELF*
Voor jouw ZIENDE ogen is dan de 'schat in het zand' waarop je steeds al zat onthuld!

T16.11 7. Dit is een jaar van vreugde, waarin je toenemend zult gaan luisteren en met deze toename je vrede zal groeien. 2Je wordt zowel bewust gemaakt van de kracht van heiligheid als de zwakheid van aanval. 3En dit werd tot stand gebracht in een denkkeest die er vast van overtuigd is dat heiligheid zwakheid is en aanval kracht. 4Zou dit als wonder niet moeten volstaan om je te leren dat jouw Leraar niet van jou stamt? 5Maar herinner je bovendien dat telkens wanneer je naar Zijn interpretatie hebt geluisterd de resultaten daarvan jou vreugde hebben gebracht. 6Heb je liever de resultaten van je eigen interpretatie, als je eerlijk nagaat wat die zijn geweest? 7God wil iets beters voor jou. 8Zou jij niet met meer mildheid kunnen kijken naar wie God met volmaakte Liefde liefheeft?

We kunnen niet genoeg benadrukken dat je de mate waarin het ego weerstand zal bieden niet moet onderschatten. Gedurende het hele proces, op weg 'naar huis van nooit weggeweest' blijft **BEREIDHEID** de sleutel. Zonder **bereidheid** een stap terug te doen 'kom' je nergens, zonder **bereidheid** de waarheidswaarde van je gedachten, je oordelen, je overtuigingen, **elk moment** te onderzoeken zit je vast in het moeras van de ego-wanen. Je gevoelens wijzen je de weg, zij zijn het kenbare symptoom van de onderliggende oorzaak/bron waarvoor jij gekozen hebt. Elk ander gevoel dan pure Vreugde en Vrede zijn afkomstig van het geloof in ego-gedachten.

Erg belangrijk is het dus om óók hulp te vragen om je te verlossen van alle weerstand tegen hulp bijvoorbeeld: God is de liefde waarin ik mezelf vergeef voor het maken en geloven van mijn dromen van schuld, angst en haat. Tevens vraag ik hulp aan de HG om alle verzet tegen hulp-vragen en het ervaren van de liefde van God te genezen.

Gebruik je creativiteit om hulpzinnen te formuleren die precies de vinger op de zere plek leggen want je moet de pijn *voelen en erkennen* om hem ongedaan te maken. Zo geef je tegenkracht aan de roep om oorlog van het ego en neem je afstand van elk idee dat je het als pop persoonlijk zelf kan doen. Wees ook niet afkerig van het idee terug te gaan naar voorgaande lessen om de oefeningen nogmaals te herhalen. Het ego kan makkelijk zeggen; 'O, maar die had ik al begrepen'. Ook in dit opzicht kan 'een stap terugdoen' juist 'vooruitgang op weg naar huis' betekenen.

Dan gebruik je tijd op een 'constructieve' manier in die zin dat alle tijd oplost en samenkomt in één moment waar jij alleen de Stem van God hoort. Het Heilig Ogenblik, waarin alle verleden- en toekomst gedachten zich oplossen in de vreugde en vrede van jouw stille *eigenste eigen*.

LES 132. 5. Er is geen wereld los van wat jij wenst, en hierin ligt jouw uiteindelijke bevrijding. 2Verander slechts je denken over wat je wilt zien en heel de wereld zal onvermijdelijk in overeenstemming hiermee veranderen. 3Ideeën verlaten hun bron niet. 4Dit centrale thema wordt in het tekstboek vaak vermeld en moet in gedachten worden gehouden, wil je de les van vandaag begrijpen. 5Het is geen trots die jou zegt dat jij de wereld die je ziet, gemaakt hebt, en dat ze verandert als jij je denken verandert.

Terwijl tegelijkertijd pop jan in de droom ogenschijnlijk nog steeds lijdt aan allerlei heftigheden mag je **oefenend** steeds sneller uitwijken naar de veilige intimiteit van je eigen al-thuis-zijn-sfeer. In het **suizende vlammetje** van jouw *aanstaan*, fluistert de Stem van God, jouw Gids in alle omstandigheden, je ieder moment toe:

Ik ben tijdloos Gewaar-Zijn dat zichzelf woordloos kent. Ik ben geen lichaam maar puur (denk)geest en heb me slechts vergist in de wereld die ik denk te zien. God heeft niet deze betekenisloze wereld gemaakt, ik was het zelf.

Hiermee besef je dat ook alle andere *poppen* in werkelijkheid, gedragen door de Liefde van God, 'al thuis zijn'. Iedereen, al die miljarden droomfiguren die in de *dualstrijd* verwickeld lijken, is gegarandeerd onschuldig want God heeft geen afgescheidenheid geschapen dus is het niet echt.

LES 132. 4. De wereld op zichzelf is niets. 2Jouw denkkeest moet er betekenis aan geven. 3En wat jij erin aanschouwt zijn jouw wensen, die je ten tonele hebt gevoerd zodat jij ernaar kunt kijken en kunt denken dat ze werkelijk zijn. 4Misschien denk je dat jij de wereld niet hebt gemaakt, maar met tegenzin bent gekomen naar wat al was gemaakt en beslist niet stond te wachten tot jouw gedachten er betekenis aan gaven. 5Maar feitelijk heb je toen je kwam, precies gevonden wat je zocht.

Kan je als feit aanvaarden dat Waarheid vormloos is? Totaal abstract, puur Geest/Mind ofwel pure **Kennendheid**? Dan moet daarvan het logische gevolg zijn dat alles *Wat Werkelijk Is* uit deze **Kennendheid** van Gedachten voortkomt en louter Geest/abstract blijft. Want *Wat Werkelijk* is moet dat voor *eeuwig* zijn. Dan moet alle vorm die wij menen te zien uit gedachten bestaan want er bestaat niets anders dan (Denk)Geest. In Eenheid kunnen er geen verschillen/ geen tweeheid zijn want dan zou Eenheid in tweeën scheuren en niet langer Eenheid zijn. Als alleen de Waarheid Waar is, Een en Onveranderlijk moet dat wat je meent te zien wel *schijn* zijn en op een interpretatiefout, een onware waarneming berusten.

Absolute Waarheid kan niet veranderen want dan zouden er gradaties in Waarheid bestaan. Wat jij *bent* zou aan verandering onderhevig zijn en tijd zou dan werkelijk zijn want veranderingen kunnen alleen in de tijd plaatsvinden. Aangezien er in het Nu geen verleden noch toekomst bestaat moet tijd wel een manier van denken zijn die NIKS betekent.

Uit je eigen levende ervaring **NU** spreekt dat jij **NU** bestaat, dat jij *er bent*. Het ik-**ben** 'gevoel', deze *Vonk* van onomstotelijk *levend zijn* als directe ervaring *kan niet veranderen* wat je ook denkt. Daar kan je niet omheen toch? Wat je intellect ook zegt, dit 'levend zijn' lost er niet door op. Dan kan wat jij ziet slechts het resultaat van *jouw* gedachten zijn. Dan kan je niets anders meer de schuld geven en ligt de oplossing bij jou!

LES 132. 6. Maar het is trots die beweert dat je in een wereld gekomen bent die volledig los van jou staat, ontoegankelijk voor wat jij denkt en volkomen afgezonderd van wat jij toevallig denkt dat ze is. 2Er is geen wereld! 3Dit is de kerngedachte die de cursus probeert te onderwijzen. 4Niet ieder is bereid dit te aanvaarden en ieder moet zo ver gaan als hij zich kan laten leiden langs de weg die hem naar de waarheid voert. 5Hij zal terugkeren en weer verder gaan, of misschien een tijdje ervoor terugwijken en terugkeren eens weer.

We hebben nu een hele tijd besteed aan het theoretisch onderbouwen van het feit dat jij (er) BENT. Maar daar is geen enkele theorie voor nodig, dit idee is werkelijk om te lachen ☺.

Laten we dan NU dit levende ZIJN on-middel-lijk ervaren en Weten. Als je in staat en bereid bent om Nu alle waardes die jij alles toekent achterwege te laten, al is het maar *één ogenblik* gebeurt er een Wonder. Eén moment *ont-moet* je ofwel verlos jij alles van jouw ketenen, jouw dwangneuroses. Wees dan NU, met gesloten ogen, een moment heel stil en verblijf bij dit Levend Zijn, totdat je je gewaar bent van dit *aanstaan*, jouw *eigenste eigen als stilheid*. Dit *eigenste eigen* wat onlosmakelijk verbonden is met alle 'eigenste eigens' bij al die miljarden lichamen die in werkelijkheid *Eén Zelfheid Zijn; Eén-en toch-voudig*.

T4 VII. 5. God, die alle zijn omvat, heeft wezens geschapen die elk voor zich alles hebben, maar die dat willen delen om hun vreugde te vergroten. 2Niets werkelijks kan vergroot worden, behalve door het te delen. 3Dat is de reden dat God jou geschapen heeft. 4De Goddelijke Abstractie schept vreugde in het delen. 5Dat is wat schepping betekent. 6'Hoe', 'wat' en 'voor wie' doen niet ter zake, omdat werkelijke schepping alles geeft, aangezien zij alleen kan scheppen als zichzelf. 7Onthoud dat er in het Koninkrijk geen verschil is tussen hebben en zijn, zoals dat in het bestaan wel het geval is. 8In de staat van zijn geeft de denkkeest alles altijd.

Bereidwillig **NU** omarmen we het enige *Ware Idee*. Dan, zonder onze persoonlijke bemoeienis, schrijft onze Gids die Weet, Gods Woord van Stilheid over alle privé-fantasie verhalen heen. In de bijbel staat dat we louter als kinderen (zonder voor-ingenomenheid door oordelen) Gods Koninkrijk betreden kunnen. Dan door Liefdesogen gezien wordt het angst en schuld-script van de droomwereld herschreven tot de gelukkige droom van Vrede, Vreugde en Verwondering.

Zo werkt Gods Verlossingsplan; alle geprojecteerde beelden blijken uiteindelijk uit Gods Licht te bestaan waarin de betekenis die je er eerder aan gegeven hebt oplost en louter lieflijkheid tevoorschijn treedt. De Verzoening is aanvaard; niemand zal achterblijven, niemand wordt schuldig achtergelaten en ieder heeft Alles wat God ons gaf om Liefde te delen en alzo uit te breiden.

4. Denk met gesloten ogen aan al de gruwelen in de wereld die in je denkkeest opkomen. 2Benoem ze een voor een zoals ze zich aan je aandienen, en ontken dan de werkelijkheid ervan. 3God heeft dit niet geschapen, en dus is het geen werkelijkheid. 4Zeg bijvoorbeeld: 5God heeft die oorlog niet geschapen, en dus is hij geen werkelijkheid. 6God heeft dat vliegtuigongeluk niet geschapen, en dus is het geen werkelijkheid. 7God heeft die ramp [duid die nader aan] niet geschapen, en dus is ze geen werkelijkheid.

Oefen dan spelenderwijs, afwisselend met gesloten en met open ogen. Laat alle beangstigende scenario's aan je voorbij trekken als een film waarnaar je kijkt in het besef dat jij het filmdoek bent. Onaantastbaar door welk beeld dan ook. Een vredige denkkeest krijg je niet door te dissociëren wat jouw pijn lijkt te doen maar door *te voelen wat er lijkt te zijn* en er dan aan voorbij te zien terwijl je je stille anker beethoudt. Dus niet door *niet* te willen voelen maar juist door **alles** te willen voelen en de bron van je gevoelens te herkennen en dan een *andere* keus te maken; *Ik wil alleen de Vrede en Vreugde van God en niets anders!*

LES 132. 7. Maar genezing is het geschenk van hen die bereid zijn te leren dat er geen wereld is en die les nu kunnen aanvaarden. 2Hun bereidheid zal hun de les aanreiken in een vorm die zij kunnen begrijpen en herkennen. 3Sommigen zien die plotseling in hun stervensuur en staan op om haar te onderwijzen. 4Anderen vinden haar in een ervaring die niet van deze wereld is, en die hun laat zien dat de wereld niet bestaat, want wat zij aanschouwen moet wel de waarheid zijn, en toch weerspreekt dat duidelijk deze wereld.

De *Vonk van Leven-Zijn* ofwel je *eigenste eigen* is de vaste, onveranderlijke rots waarop Ware Waarneming 'gebouwd' wordt. In het 'samenvallen' van de vier poten van de 'Achterste-Stoel'; **kennen, nu, stilheid, onpersoonlijke aandacht**, ben jij *aan-wezig*. Letterlijk: *aan zijn/wezen; dit is falling in love!*

Het kan verwarrend zijn omdat je *eigenste eigen*, deze *intimiteit* juist zo *persoonlijk* voelt. Maar dit is onderdeel van de vergissing om datgene wat onveranderlijk *aanstaat* in jezelf aan te zien als deel uitmakend van wat voorbijgaat. Je bent deze stilheid zélf als een label, een object gaan beschouwen, een onderdeel van het gekende plaatje.

Het onderscheid kan je leren zien door er notie van te leren nemen dat deze stille openheid *altijd daar is* als onveranderlijke achtergrond van *alles*. Door je aandacht puur op deze stilheid te richten wordt je er gewaar van een intimiteit die altijd gepaard gaat met vrede en vreugde. *Stilheid, vrede en vreugde blijken dus een onlosmakelijke eenheid* en kunnen nergens anders gevonden worden dan waar *jij bent* als *eigenste eigenheid* ofwel pure *Kennendheid*.

Dan leer je zien dat alles wat jou ervan afbrengt om je **continu** gewaar te blijven van dit *eigenste eigen*, **altijd gedachten** zijn die je gelooft. Zonder het geloof in deze onware gedachten komt er in je gewaarzijn

automatisch vrede en vreugde omhoog. Alles hangt van jou als de *aandachtgever* af, wat geef je jouw licht en geloof? Jij bent de Keuzemaker van de soort wereld die je wenst te zien; een wereld van oorlog en nepvrede of een van duurzame Vreugde en Vrede zonder tegenstellingen. Wil je rampscenario's geloven? Wil je Waarheid of een gedroomde illusie van slachtoffers en daders?

LES 132. 8. En sommigen zullen haar in deze cursus vinden en in de oefeningen die we doen vandaag. 2Het idee van vandaag is waar omdat de wereld niet bestaat. 3En als ze inderdaad het product van je eigen verbeelding is, dan kun jij haar bevrijden van alle dingen die je haar ooit hebt toegedacht, louter door al de gedachten te veranderen die haar die uiterlijke verschijningsvormen hebben verleend. 4De zieken worden genezen zodra jij alle gedachten over ziekte loslaat, en de doden verrijzen zodra jij gedachten over leven de plaats laat innemen van alle gedachten die jij ooit hebt gehad over de dood.

Aan de hand van de lessen en de oefeningen zul je je hele manier van kijken en denken zien veranderen. Je zal gaan merken dat je inderdaad niet achtergelaten wordt als je een betekenisloze wereld loslaat maar dat je er iets voor terugkrijgt wat veel bevredigender is. Ook al ga je in eerste instantie misschien meer pijn en angst ervaren, *geef niet op* want dat gaat over. Je zal steeds beter zien dat het helemaal niet leuk is om je hoop op illusies te vestigen want die lopen altijd uit op angst en verlies. Er is werkelijk een blijde boodschap te verkondigen en die wordt niet in een vage, verre toekomst uitbetaald maar NU meteen. Want alles, hoe erg het verhaal ook lijkt te zijn, is nu-meteen veel makkelijker te dragen als je al je verleden-toekomst denken achterwege laat. Zonder alle doemscenario's is altijd alles gewoon zoals het is en zullen alle nodige handelingen gevleugeld plaatsvinden. Het ego-commentaar gaat misschien gewoon door maar dat kan in *breed-aanstaan* gewoon gezien worden als onderdeel van het hele plaatje.

In *breed aanstaan* is de hulp van de HG, dat stukje in jezelf dat niet droomt - voelbaar/ervaarbaar daar en helpt je om de vrede van God on-middel-lijk weer te ervaren. En zo louter Liefde delend met God en heel het Zoonschap passeren uiteindelijk alle onrust-stokende ego-fantasieën die spreken van schuld moeiteloos als slechts voorbijgangers in jouw stabiele Zijn.

"Jij bent thuis in God en droomt van ballingschap, maar bent volmaakt in staat te ontwaken tot de werkelijkheid" (T10.1.2:1).

Hoewel de dualiteits-droom door lijkt te gaan, ben je ieder moment *'volmaakt in staat om te ontwaken tot de werkelijkheid'*. Om het Lied van de Hemel te kunnen horen moeten we wel eerst bereid zijn **ons eigen klaaglied** te horen. Zolang je daartoe niet bereid bent zal deze klaagzang het lieflijke Lied van de Hemel overstemmen.

We kunnen pas in ware zin 'Liefde bedrijven' als we de stemmen die om oorlog schreeuwen kunnen doorzien voor wat ze zijn. Dan pas zien we dat iedereen onschuldig en al eeuwig en onveranderlijk *thuis* is. Of het nu daders of slachtoffers lijken te zijn, ouders, kinderen, partners of de winkeljuffrouw, je kan iedereen verlossen van de rollen die jij ze hebt toebedacht door iedereen te zien als het onschuldige Kind van God die een dwaas idee *zonder gevolg* had in zijn Denkgeest. Dan worden alle rollen voorbijgaand en zonder betekenis en blijft het Enige over wat Werkelijk en Wezenlijk betekenisvol is: JijZelf als Liefde-ZIJN.

Het aanvaarden dat we Zon Zijn, onvoorstelbare Wezens, onbegrensd in Kracht en Heerlijkheid betekent *de totale ontsnapping aan het verleden en een totaal gebrek aan belangstelling voor de toekomst. Het Hemelse Koninkrijk is hier en nu, want iets anders bestaat er niet. Er is geen andere tijd dan het nu.*(HvL 24.6)

T13.VI. 6. Oordeel en veroordeling liggen achter je, en als je ze niet met je meeneemt, zul je zien dat jij er vrij van bent. 2Kijk vol liefde naar het heden, want het bergt de enige dingen in zich die voor eeuwig waar zijn. 3Alle genezing ligt erin besloten omdat de continuïteit ervan werkelijk is. 4Ze breidt zich tegelijkertijd tot alle aspecten van het Zoonschap uit, en stelt die aldus in staat elkaar te bereiken. 5Het heden is er voor er tijd was, en zal er nog zijn wanneer er geen tijd meer is. 6Alle dingen die eeuwig zijn, zijn erin vervat en ze zijn één. 7Hun continuïteit is tijdloos en hun communicatie ononderbroken want ze zijn door het verleden niet gescheiden. 8Alleen het verleden kan scheiden, en dat is nergens. 7. Het heden presenteert je jouw broeders in het licht dat jou met hen verenigt en jou van het verleden bevrijdt. 2Zou je hen dan het verleden willen aanrekenen? 3Want als dat zo is, kies je ervoor in de duisternis te blijven die er niet is, en weiger je het licht te aanvaarden dat jou wordt aangereikt. 4Want het licht van volmaakte visie wordt vrijelijk gegeven zoals het vrijelijk ontvangen wordt, en het kan alleen zonder beperking worden aanvaard. 5In deze ene, stille tijdsdimensie, die onveranderd blijft, en waar geen beeld bestaat van wat je bent geweest, kijk je naar Christus en roep je Zijn getuigen om jou in het licht te zetten, want jij hebt hen opgeroepen. 6En ze zullen de waarheid in jou niet ontkennen, want jij hebt er in hen naar gezocht, en hebt die daar gevonden.

5. Tot de geschikte onderwerpen om het idee van vandaag op toe te passen hoort ook alles waarvan je bang bent dat het jou of iemand om wie jij bezorgd bent, zou kunnen overkomen. 2Omschrijf de 'ramp' telkens heel nauwkeurig. 3Gebruik geen algemene termen. 4Zeg bijvoorbeeld niet: 'God heeft geen ziekte

geschapen,' maar: 'God heeft geen kanker geschapen,' of hartaanvallen, of wat er verder angst in je oproept.

Voor welke uitdaging je ook komt te staan, wat en met wie er ook maar iets lijkt te gebeuren: **het is niet waar!** Oefen dit in het bijzonder met alle dingen die je écht raken want als je het te algemeen houdt blijf je om de hete brei heen draaien. Daarom is het zo belangrijk om te **voelen wat je voelt**, anders ontwijk je waar het werkelijk om gaat. Dat is een geliefde ego-truc; ' ik snap nu wel waar het om gaat'. Maar het gaat niet om snappen, het gaat om *ervaren!*

Vanuit angst hebben we de neiging om ons zogenaamde privé-leven met ouders, kinderen en geliefden *buiten beschouwing van Waarheid* te laten. We schermen bepaalde gebieden in ons leven liever af en ontkennen het feit dat ook onze geliefden geen lichamen-poppen zijn. Het *komt te dichtbij* en we ervaren dit idee dan juist als meer beangstigend. Het lijkt dan alsof we ze moeten loslaten wat dan juist als 'dood' en liefdeloos lijkt te voelen.

Onze angsten over ziektes en rampen die onszelf, familie en vrienden zouden kunnen overkomen proberen we dan *als persoon* te bezweren en we laten de Hulp die *altijd ten goede* werkt niet toe. Door de poging op eigen *persoonlijke kracht* bescherming en veiligheid te bieden plaats je *juist* jezelf en je geliefden *buiten je Zelf* en onbereikbaar voor Liefde. Zo worden jij en je geliefden juist niet bevrijd *van alles wat jij allen hebt toebedacht* maar plaats jij iedereen achter de tralies van jouw oordelen, verwachtingen en angsten. Voor ware genezing is het daarom heel belangrijk om precies onder ogen te zien waar de pijn zit *juist* om hem te voelen. Voor wonderen zijn *alle* personen, situaties en gebeurtenissen gelijk, niet is erger dan het andere, al lijkt het wel zo.

Dat betekent niet dat je niet gewoon naar de dokter gaat en verzekeringen mag afsluiten. Het *gaat er niet om* wat je uiterlijke handelingen zijn maar om je *innerlijke houding* in alles. Het gaat niet om het verbeteren en veranderen van gedrag. Je innerlijke houding zal vanzelf je uiterlijk handelen sturen wat dan onder de vleugels van de HG zal plaatsvinden. Dan zal je verbaasd staan hoe de gelukkige, vredige droom tevoorschijn komt ondanks ego-commentaar en ongeschijnlijk situaties.

LES 47 1. Als jij op je eigen kracht vertrouwt, heb je alle reden om ongerust, bezorgd en bang te zijn. 2Wat kun jij voorspellen of beheersen? 3Wat is er in jou waarop jij rekenen kunt? 4Wat kan jou het vermogen verschaffen je van alle facetten van een probleem bewust te zijn en ze zo op te lossen dat er alleen iets goeds van komen kan? 5Wat is er in jou dat jou de juiste oplossing als zodanig doet herkennen en jou de garantie geeft dat die zal worden bereikt?

Wees bereid om ieder moment, schijnbaar steeds weer, de vormenwereld die je ziet te *ont-dekken* van jouw waarde-oordelen. Zonder deze bedekking, *voorbij deze wereld* zie je dan *een wereld die je verlangt* (les 129). Zo *schouwend* ervaar je dan dat deze wereld niet echt kan zijn omdat God geen vormen gemaakt heeft. Jij wordt **nu** de **eeuwige vredesvlam** die weet:

'We zijn allemaal al thuis, alleen dromen we slechts dat we een lichaam zijn, op weg naar de dood'. Alle gruwelijkheden: ziekte dood verlies verdriet teleurstelling schaarste en wat al niet meer zijn de bestanddelen waar deze ego-droom uit bestaat. Slechts door dit, ook in het 'heetst van de strijd' onder ogen te zien bevrijd je jezelf en iedereen tot de gelukkige droom van vrede, vreugde en eeuwige schuldloosheid. Ongeacht wat er volgens lichaamsogen en denken gewoon door lijkt te gaan. Maar God heeft het niet geschapen dus kan het niet *Waar* zijn.

LES 152.2.2 Maar kunnen er op de waarheid uitzonderingen bestaan? 3Kan verlies werkelijk zijn, als alles jou gegeven is? 4Kan pijn deel van vrede, of verdriet deel van vreugde zijn? 5Kunnen angst en ziekte doordringen in een denkkeest waar liefde en volmaakte heiligheid wonen? 6De waarheid moet alles insluiten, wil ze überhaupt waarheid zijn. 7Aanvaard geen tegenstellingen en geen uitzonderingen, want wie dat doet weersprekt daarmee de waarheid volkomen. 3. Verlossing is de erkenning dat de waarheid waar is, en dat niets anders waar is

LES 182.4. De kindertijd van je lichaam zijn een herinnering dat jij enkel een (denk)beeld vasthoudt van een verleden dat nooit heeft plaatsgehad Alles wat hij(ego) ooit maakte, was de hel.

Tijdens alle heftigheden en rampen heeft God je niet alleen en zonder hulp achtergelaten. Je kan bijvoorbeeld zulke hulpzinnen gebruiken:

God heeft het plan voor mijn én jouw verlossing bepaald, (dus alles wat ik hier denk te zien is onderdeel van dit plan).

God heeft de weg, en elke stap bepaald die ik en jij naar Verlossing van pijn hebben te gaan.

Uit mezelf weet ik niets, God kent mij en leidt mij.

God garandeert mijn/jouw schuldloosheid, veiligheid.

Les 324 Ik volg slechts, want ik wil niet de leiding.

Laten we dus lemand volgen die de weg kent. We hoeven niet te talmen en we kunnen niet afdwalen van Zijn liefdevolle Hand voor langer dan een ogenblik. We gaan samen onze weg, want we volgen Hem. En Hij is het die de afloop zeker stelt en een veilige thuiskomst waarborgt.

6. Dit is jouw persoonlijk gruwelenrepertoire waarnaar je zit te kijken. 2Deze dingen zijn deel van de wereld die jij ziet. 3Sommige ervan zijn gemeenschappelijke illusies, andere maken deel uit van jouw persoonlijke hel. 4Dat maakt niet uit. 5Wat God niet geschapen heeft, kan alleen in jouw eigen denkkeest, los van die van Hem bestaan. 6Daarom heeft het geen betekenis. 7Sluit ter erkenning van dit feit de oefenperiodes af met een herhaling van het idee van vandaag: 8God heeft geen betekenisloze wereld geschapen.

De wereld die we lijken te zien met alles wat hij lijkt te bieden aan plezier en pijn zijn slechts symptomen van ons niet herkende Godsverlangen. Door jezelf te (h)erkennen als de Ene Zoon van God kan *jij* de totale

verantwoordelijkheid nemen voor **alles** wat er zich in die wereld lijkt voor te doen. Dan vallen alle 'mijns en dijns' weg, iedereen is dan gegarandeerd onschuldig en vervult slechts zijn rol die jij hem hebt toebedacht in Gods verlossingsplan. Ieder speelt dan zijn rol om jou als bereidwillige spiegel te dienen zodat jij je eigen vergissing gereflecteerd kan zien. Je hoeft niemand te redden op het wereldse niveau want dat is eenvoudigweg onmogelijk. Jij hebt als pop niet het overzicht wat in een betreffende situatie *goed* of juist *slecht* zou zijn. Daarom heb jij maar één taak, een functie: bereid zijn om aan de hele situatie voorbij te zien en *Heiligheid van jouw Ware Zelf* om leiding te vragen. Daaruit zal dan al jouw handelen gevleugeld voortspruiten ook al zal je ego het heel vaak niet eens zijn met wat je dan lijkt te doen.

T28.1.5. Het gebruik dat de Heilige Geest van het geheugen maakt, staat volkomen los van de tijd. 2Hij probeert het (geheugen) niet aan te wenden als middel om het verleden te behouden, maar eerder als een manier om dat los te laten. 3Het geheugen houdt de boodschap vast die het ontvangt, en doet wat het wordt opgedragen. 4Het (geheugen)schrijft de boodschap niet, en bepaalt ook niet waartoe die dient. 5Net als het lichaam heeft het (geheugen) op zichzelf geen doel. 6En als het (geheugen) lijkt te dienen om een oeroude haat te koesteren, en het (geheugen) jou de (verleden) beelden bezorgt van de onrechtvaardigheden en kwetsuren die jij bewaarde, dan wenste jij dat dit (verleden verhaal) zijn boodschap was, en dat is ze dan ook. 7Toevertrouwa aan zijn spelonken, ligt daar (in ons geheugen) de geschiedenis van heel het verleden van het lichaam verborgen. 8Al de vreemde associaties, gemaakt om het verleden levend, en het heden dood te houden, zijn erin opgeslagen en wachten op jouw bevel om naar jou toegebracht en herleefd te worden. 9En zo lijken hun gevolgen te zijn toegenomen door toedoen van de tijd die hun oorzaak heeft weggenomen. 6. Toch is de (verleden) tijd alleen maar een nieuwe fase van iets wat niets doet.

Zo hoef je niet langer *anderen* of (ego-)god de schuld te geven van gruweldaden en onrechtvaardigheden. Het is slechts jouw zelfgemaakte gedachtenconstructie die je als film hebt geprojecteerd op jezelf als Blanco Scherm, jouw Kennendheid-Zijn. Dus kun je nu stoppen het nog langer te geloven want gelukkig **heeft God geen betekenisloze wereld geschapen.**

7. Het idee van de dag kan uiteraard toegepast worden op alles wat buiten de oefenperioden om vandaag je vrede verstoort. 2Wees heel specifiek in je toepassing. 3Zeg: 4God heeft geen betekenisloze wereld geschapen. 5Hij heeft [omschrijf de situatie die je vrede verstoort] niet geschapen en dus is dat geen werkelijkheid.

Gedurende de hele dag wordt zo elk moment een uitnodiging om *ware liefde te bedrijven* door alle oordelen en verwachtingen onder ogen te zien en niet langer op je omgeving te projecteren. Nogmaals zeg ik met nadruk dat daarvoor elke situatie geschikt is, ook de ogenschijnlijk onbelangrijke dus vermijdt niets. Elke keer dat we als persoon/pop een 'ander' ontmoeten is een kans voor *ware vergeving* ofwel om *liefde te bedrijven in ware zin* dus voorbijgaand aan lichamen en uiterlijke verschijnselen. Want elke situatie, alles wat ons aangedaan lijkt te worden kan teruggebracht worden tot één vraag: is dit **Liefde of een vraag om Liefde?** Zeker óók als we menen dat *wijzelf* iemand wat aangedaan hebben.

Let daarom ook op de subtiele tekens van onvrede, zogenaamd 'kleine' ongenoegens, irritaties, etc. In Waarheid en Liefde bestaat geen hiërarchie dus duidt elk gevoel wat niet vredig en vreugdevol is op dezelfde vergissing. Het komt allemaal voort uit hetzelfde autoriteitsconflict wat we in les 13 uitgebreid besproken hebben. De hele duale-droomwereld is één geprojecteerde machtsstrijd-projectie die alleen bij de Bron aangepakt ofwel genezen kan worden: bij de *projector*.

Wanneer je daartoe bereid bent herken je de hele projectie dan als Gods Verlossingsplan wát er zich ook voor jou fysieke ogen lijkt af te spelen. Hoe gewelddadig en onrechtvaardig dan ook, *jouw enige taak is jouw eigen oordeel er uit terug te trekken* zodat vanuit *rede* waargenomen jouw visie zich kan transformeren tot die van de HG; jouw ware Zelf.

Les 53.4.(14) God heeft geen betekenisloze wereld geschapen.

Hoe kan er een betekenisloze wereld bestaan als God die niet geschapen heeft? Hij is de Bron van alle betekenis, en alles wat werkelijk is, bestaat in Zijn Denkgeest (Kennendheid van Gedachten). Het (kennen van gedachten) bestaat ook in mijn denkgeest, omdat Hij het met mij geschapen heeft. Waarom zou ik (ogenschijnlijk in een lichaam) blijven lijden onder de gevolgen van mijn eigen waanzinnige gedachten (die ik fantaseer in mijn denkgeest), wanneer de volmaaktheid van de schepping mijn (werkelijke) thuis is? Laat ik me de kracht van mijn besluit (door hulp blijven) herinneren en (leren) beseffen waar ik werkelijk verblijf.

God die Liefde en Waar Geluk is (Ananda) kan geen 'huwelijksbed-droom' met elkaar bevechtende 'Jan Klaassen en Katrijnen' geschapen hebben. Vanuit Liefde heeft hij ons begiftigd met dezelfde Liefde. *Wijzelf* zijn het die, met de kracht die wij van God geërfd hebben, deze fantasie-wereld van *doen alsof* gemaakt hebben, een spel wat we serieus genomen hebben. We vergaten te lachen om het idiote idee dat we los van God onze Schepper op eigen manier een echte wereld zouden kunnen maken met daarin *ieder voor zich* een eigen privé plekje met daaromheen een hekje: het lichaam.

Les 199.8. Jij bent Gods Zoon. 2Voor eeuwig leef jij in onsterfelijkheid. 3Wil jij je denkgeest hier niet naar terug doen keren? 4Oefen dan goed de gedachte die de Heilige Geest jou voor vandaag geeft. 5jouw broeders zijn daarin samen met jou verlost, de wereld wordt samen met jou gezegend, Gods Zoon zal niet meer in tranen zijn, en de Hemel zegt dank voor de toename aan vreugde die jouw oefenen daar zelfs brengt. 6En God Zelf breidt Zijn Liefde en geluk uit, iedere keer dat jij zegt: 7Ik ben niet een lichaam. 8Ik ben vrij. 9Ik hoor de Stem die God gegeven heeft aan mij, en alleen hieraan zal mijn denkgeest gehoorzamen.

Maar gelukkig kan er binnen de Werkelijkheid geen plekje gereserveerd zijn voor *on*werkelijkheid behalve als een krankzinnig idee, letterlijk: *ziek van zinnen*. Dus niet meer dan een waandenkbeeld want wat Eeuwig is *kan niet veranderen*. Jij bent nog steeds Kennenheid-Zelf de Eeuwige erfgenaam van God als Kennendheid/Schepper dus kan je nu deze hele droomvertoning als 'spam' beschouwen en wissen. Het is als een regenboog in ons onveranderlijke, blanco *Zijn*. Die regenboog hoeft niet weg, want het is niet meer dan een *fata morgana*.

H2.2; 2 **Communicatie is niet beperkt tot het kleine scala kanalen dat de wereld waarneemt. 3 Was dat wel zo, dan zou het weinig zin hebben te proberen verlossing te onderwijzen. 4 Dat zou onmogelijk zijn. 5 De beperkingen die de wereld aan communicatie oplegt, zijn de voornaamste hinderpalen voor het rechtstreeks ervaren van de Heilige Geest, wiens Tegenwoordigheid er aldoor is en wiens (stilheids) Stem beschikbaar is voor wie wil horen. 6 Deze beperkingen zijn opgelegd uit angst, want zonder dat zouden de muren die alle afgescheiden plaatsen in de wereld omringen, omvallen op de heilige klank van Zijn Stem. 7 Wie deze beperkingen op enigerlei wijze overstijgt, wordt alleen maar meer natuurlijk. 8 Hij doet niets speciaals, en bij wat hij tot stand brengt komt geen magie te pas.**

Het veelvuldig in de Cursus gebruikte communicatie of communiceren komt van **communie** wat **verenigd** (= één gemaakt) ofwel **gemeenschap** betekent. Het betekent letterlijk **als één** (in het Frans **comme**=als **un**=een). Communiceren (= als **één zijn/wezen**) betekent dus letterlijk delen; **gemeenschappelijk hebben** en/of *zijn*. Aangezien er alleen in de geest werkelijk gedeeld kan worden zonder te *verdelen* bestaat er *geen* onderscheid tussen *hebben* en *zijn*. Dus in het Heilig Ogenblik, waar we niet labelen ofwel verdelen, vinden we de pure Vreugde van ZIJN als de altijd 'aanstaande' innerlijke Vredesvlam.

Zonder gebruikmaking van ons intellect vinden we deze opening NU on-middel-lijk. Ook al hebben we deze verstopt, niets doet af aan het feit dat we deze **heerlijkheid** **gemeen** hebben ofwel delen.

De bevrijding van een illusie blijkt dus een illusie te zijn, geprojecteerd op het smetteloze doek. Je bent voor eeuwig en altijd (al) vrij, veilig en schuldeloos als een baby in de 'warme moederschoot' van *niet-weten*. Want:

God heeft geen betekenisloze wereld geschapen.